

18 GCS-BR7 01

Uitspraak van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars inzake een geschil over de Bedrijfsregeling 7 (Schaderegeling schuldeloze derde)

Partijen

Partij A, WAM-verzekeraar;

en

Partij B, WAM-verzekeraar.

Partijen hebben zich ter verkrijging van een bindend advies van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars (GCS) tot deze commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen hen gerezen is.

Feitelijke gegevens

Partij Z was betrokken bij 4 verkeersongevallen (13 april 2012, 18 mei 2012, 13 juli 2012 en 19 mei 2013). Partij Z treft geen blaam ter zake van één van de ongevallen en aansprakelijkheid is door de betrokken diverse verzekeraars erkend. Partij A is de betrokken verzekeraar bij het eerste ongeval en regelt de letselschade van partij Z. Zij heeft daarvoor partij X ingeschakeld. Partij B is de verzekeraar van de veroorzaker van het ongeval in 2013. De verzekeraars van de veroorzakers van het tweede en derde ongeval spelen in dit geschil geen rol.

Op 25 oktober 2013 mailt partij X aan partij B:

“Op 2 juli 2013 had ik een gezamenlijk onderhoud met betrokkene (...). Er lijkt sprake te zijn van een terugval waarbij een niet ongevalgerelateerde aandoening een rol speelt.

Namens partij A vraag ik u te participeren en wel voor 33,33%.”

Partij B heeft, onder meer bij e-mail van 24 oktober 2015, aan partij X laten weten niet aan het verzoek tot participatie te voldoen.

In december 2015 heeft partij Z zijn rechten en aanspraken met betrekking tot het derde en vierde ongeval via een akte van cessie overgedragen aan partij A (het tweede ongeval is volgens partijen irrelevant). Voorafgaand aan de getroffen eindregeling met partij Z heeft partij A de andere twee betrokken verzekeraars, “hangende de participatiediscussie”, een vaststellingsovereenkomst en een belastinggarantie gestuurd ter medeondertekening, hetgeen beide verzekeraars gedaan hebben. Partij A heeft aangekondigd na ondertekening van de stukken terug te komen met een concreet participatievoorstel. Partij B heeft in haar afwijzende standpunt volhard.

Het geschil

Partij A stelt dat partij B gehouden is te participeren voor 33,33% in de door partij A met benadeelde getroffen regeling van diens schade. Zij voert daartoe aan dat voor participatie niet is vereist dat is komen vast te staan dat het ongeval waarvoor partij B aansprakelijkheid draagt letsel heeft veroorzaakt.

Nu in de ook door partij B ondertekende vaststellingsovereenkomst is opgenomen dat benadeelde als gevolg van de ongevallen letsel heeft opgelopen, staat het partij B niet vrij om participatie te weigeren. Ingevolge Bedrijfsregeling 7 geldt, zolang de definitieve onderlinge verrekening niet is overeengekomen, de hoofdregel van artikel 3 lid 1 van de bedrijfsregeling. Dat betekent volgens partij A dat partij B naar evenredigheid moet bijdragen, derhalve 33,33%.

Partij B meent dat zij niet betrokken is in de zin van Bedrijfsregeling 7. Volgens partij B staat onvoldoende vast dat als gevolg van het door haar verzekerde veroorzaakte ongeval in 2013 (extra) letsel is ontstaan. Daarnaast is volgens partij B de gang van zaken na een participatieverzoek, zoals de Bedrijfsregeling die voorstelt, niet gevolgd. Partij A had de betrokkenheid van partij B op haar verzoek moeten onderbouwen en participatie eerder moeten afdwingen, in plaats van de schade zelf te regelen. Ondertekening van de vaststellingsovereenkomst en de belastinggarantie betekent volgens partij B niet dat zij de aansprakelijkheid voor extra letsel heeft erkend. In de brief van partij A staat vermeld dat partij B in deze stukken is opgenomen zodat partij Z zich na ondertekening niet meer tot partij B kan wenden. Om deze reden heeft partij B de overeenkomst ondertekend. Partij B is dan ook niet gehouden te participeren.

Overwegingen van de commissie

Allereerst merkt de commissie op dat het door de verzekerde van partij B veroorzaakte ongeval heeft plaatsgevonden in 2013 en dat de destijds geldende Bedrijfsregeling 7 van toepassing is. De commissie doet zijn uitspraak dus op basis van onder andere artikel 3 lid 2 sub a van de oude Bedrijfsregeling 7 (versie 1 juli 2012).

Artikel 5 van Bedrijfsregeling 7, welk artikel tot 1 juli 2012 was opgenomen in Bedrijfsregeling 15, ziet op letselschade als gevolg van twee of meer ongevallen. Het artikel behelst een verwijbsverbod en verklaart de in artikel 3 opgenomen bepalingen over participatie van overeenkomstige toepassing. Het artikel beoogt aldus te voorkomen dat de discussie welke gevolgen aan welk ongeval zijn toe te rekenen, ten koste gaat van de benadeelde.

Volgens de toelichting op artikel 5 is een verzekeraar betrokken indien redelijkerwijs aannemelijk is dat haar verzekerde (voor een deel) aansprakelijk is voor het ontstaan van het ongeval en benadeelde stelt als gevolg hiervan letsel te hebben opgelopen. In zoverre klopt het standpunt van partij A. In de participatiefase is niet vereist dat al duidelijkheid bestaat over de aard en omvang van het letsel dat is veroorzaakt door het ongeval dat is veroorzaakt door de verzekerde van de verzekeraar aan wie om participatie wordt gevraagd, of over het causaal verband. In dit stadium dient, ook blijkens de toelichting op artikel 3, elk conflict tussen de betrokken verzekeraars te worden vermeden. Voldoende is derhalve dat de benadeelde stelt dat dit ongeval (extra) letsel heeft veroorzaakt. Wanneer de participatiefase is afgerond, treden de betrokken verzekeraars met elkaar in overleg over de werkelijke schuldverdeling.

Om ten opzichte van andere verzekeraars een beroep op participatie te kunnen doen, vereist artikel 3 lid 2 sub a van Bedrijfsregeling 7 dat de regelend verzekeraar dit heeft gedaan binnen drie maanden nadat hij bekend is geworden met de identiteit van alle andere betrokken verzekeraars en vastgesteld kon worden dat de onderhavige regeling van toepassing is. Na het verstrijken van deze termijn is geen beroep meer mogelijk op participatie op grond van Bedrijfsregeling 7. De regelend verzekeraar moet de overige verzekeraars alle relevante feiten en bescheiden verstrekken en uitdrukkelijk melding maken van het feit dat hij optreedt als regelend verzekeraar in de zin van Bedrijfsregeling 7.

De vraag die de commissie allereerst dient te beantwoorden is of door partij A aan voornoemde eisen is voldaan.

In haar e-mail van 25 oktober 2013 vraagt partij X namens partij A aan partij B te participeren voor 33,33%. Uit dezelfde e-mail blijkt dat partij X op 2 juli 2013 een gezamenlijk onderhoud had met (onder meer) partij Z. Nu dit onderhoud plaatsvond na het derde ongeval, gaat de commissie ervan uit dat partij X, als vertegenwoordiger van partij A, in elk geval vanaf 2 juli 2013 op de hoogte was van het betreffende ongeval en de identiteit van de daarbij betrokken verzekeraar. Partij A stelt ook niet dat zij daarvan eerst op een later moment op de hoogte is geraakt. Nu het verzoek om participatie eerst op 25 oktober 2013 is gedaan, heeft partij A niet voldaan aan de vervaltermijn van drie maanden, zoals opgenomen in artikel 3 lid 2 sub a van Bedrijfsregeling 7. Reeds om die reden is partij B dan ook niet gehouden te participeren in de schade.

Met deze beslissing kunnen de overige stellingen en verweren van partijen verder onbesproken blijven. Daarbij merkt de commissie op dat zij niet bevoegd is een uitspraak te doen over een definitieve onderlinge verrekening tussen de betrokken verzekeraars.

Ten overvloede merkt de commissie op dat bij de stukken medische informatie is gevoegd. Medische informatie is niet relevant voor het vormen van een oordeel door de commissie. De commissie oordeelt immers enkel over toepassing van de bedrijfsregeling. In verband met de privacy van betrokkene en vanuit het oogpunt van dataminimalisatie, wenst de commissie dergelijke stukken niet te ontvangen.

Bindend advies

In artikel 3 lid 2 sub a van Bedrijfsregeling 7 (versie 1 juli 2012) staat dat er binnen drie maanden om participatie gevraagd moet worden. Partij A heeft haar verzoek niet binnen deze drie maandentermijn gedaan bij partij B. Partij B is dan ook niet gehouden te participeren in de door partij A uitgekeerde schade.

Aldus is beslist op 31 oktober 2018 door mr. L.G. Stiekema (voorzitter), mr. L. van den Eshof, mr. P.E.F.M. de Bont en mr. J.G.R. de Jongh, leden van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars, in tegenwoordigheid van mr. M. Beugel, secretaris.

mr. L.G. Stiekema
voorzitter

mr. M. Beugel
secretaris